

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000273714 מזהה סטודנט: 294852

שם קורס: דיני נזיקין

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	מספר שאלה בטופס בחינה ז'
-	1.1	-	-	35.00	35.00	1.1
-	1.2	-	-	15.00	15.00	1.2
-	2.1	-	-	13.00	15.00	2.1
-	2.2	-	-	5.00	5.00	2.2
-	3	-	-	4.00	10.00	3
-	4	-	-	6.00	6.00	4
-	5	-	-	4.00	6.00	5
-	6	-	-		6.00	6
1	7	1	1	4.00	4.00	7
1	8	1	1	4.00	4.00	8

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 2

ציון בחינה סופי : 90.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

אוניברסיטת בר-אילן – הפקולטה למשפטים, שנה א', שנה"ל תשפ"ג, מסלול 02

המרצה: פרופ' בנימין שמואלי

המתרגלים: אביעד חלפון; דניאל דנינו; מעיין אלנקרי גרוס; רז הלפרין.

בוחן מס' 2 בדיני נזיקין: ראשי נזק, תובעים ונתבעים, עוולות מסגרת

99110-02

הנחיות:

§ משך הבוחן – 90 דקות.

§ כל חומר עזר אסור בשימוש, למעט מה שמצורף לבוחן.

§ יש לענות על השאלות, לנמק (גם כשלא כתוב במפורש לעשות כן), להניח הנחות חלופיות ולהשתמש באסמכתאות

במקום שהדבר נדרש.

§ מובן שאין חובה לנצל את כל המילים לכל שאלה.

§ יודגש כי יש לענות על כל חלק בנפרד.

§ מצורפים סילבוס וחקיקה בלשונית נספחים. מובן שלא כל המופיע שם רלוונטי לתשובות.

§ ניתן להשתמש בטיוטה המופיעה בלשונית נפרדת לצד הנספחים. ניתן להפעיל את הצייר ולהשתמש בכל הכלים

כמו כתיבת טקסט, הוספת טבלה וסימנים מיוחדים. הטיוטה תימחק בסיום הבחינה ולא תועבר למערכת הבדיקה.

בהצלחה!

אבי יתבע את עיירת עפולה באחריות אישית בעוולת הרשלנות.

נבדוק עפ"י מודל ברק בפס"ד ועקנין.

תחילה נבדוק כניסה לעוולת הרשלנות- עפ"י ס' 37 לפקודה- העיירה היא בעלת הקרקע לכן יש לה אחריות על המקרקעין. בנוסף מתוקף יחסי שכנות על העיירה לדאוג לטפח את המגרשים שלה מכיוון שאנשים משתמשים בהם. בנוסף " מה ששנא עליך"- העיירה הייתה צריכה לתחזק את המגרש על מנת שלא יפצעו.

חובת זהירות- א. חובת זהירות מושגית- צפיות טכנית- אבי יטען כי העיירה הייתה יכולה לצפות את הנזק, אנשים באים לשחק במגרש, יכולה להיגרם פציעה כתוצאה מהמשחק. באופן כללי עיירות צריכות לקחת בחשבון שיש לתחזק את המגרשים.

צפיות נורמטיבית- אבי יטען כי העיירה הייתה צריכה לצפות את הנזק, המגרש נועד לשימוש התושבים, צריך לצפות שיקרה שם נזק ולדאוג לטיפול במגרש.

שיקולי מדיניות- הנתבעים יכולים לטעון כי אם התביעה תתקבל הדבר עלול לגרום להצפות בתיט משפט- אנשים יגישו תביעות על דברים קטנים- כמו נפילה מגרש כתוצאה מאבן/ברחוב. בנוסף כי תביעה על רשות ציבורית יכולה להרפות את ידיהם של עובדי הציבור, לגרום למדרון חלקלק ולריבוי תביעות מה שאנו לא רוצים שיקרה (גורודון). מנגד אבי יטען כי הדבר מקיים את מטרת דיני הנזיקין ובככה ניצור התרעה יעילה כלפי רשויות ציבוריות לנקוט באמצעי זהירות, בנוסף כי מטרת הפיצוי והצדק המתקן תתקיים כי העיירה היא כיס עמוק ותפצה את הנזק החלש.

ב. חובת זהירות קונקרטי- צפיות טכנית- אבי יטען כי העיירה הייתה יכולה לצפות שעלול להתרחש נזק, אי תיקון הברגים שערים קורעים ועוד עלולים להוביל לפציעה.

צפיות נורמטיבית- בנוסף אבי יטען כי העיירה הייתה צריכה לצפות כי עלול לקרות נזק, ילדים באים לשחק במגרש, אי טיפוח של המגרש ככול הנראה יגרום לפגיעה באנשים.

התרשלות- העיירה התרשלה במחדל. נבחון עפ"י נוסחת לרנד הנד (ברק, חמד)- אבי יטען כי אמצעי המניעה שיכלה לנקוט העיירה הם זולים יותר מתוחלת הנזק. העיירה יכלה לעשות בדיקות מקיפות פעם בתקופה, לחיזוק השערים, החלפת ברגים, ופפעולות נוספות לתיקון המגרש. בנוסף העיירה ידעה כי המגרש מהווה סכנה, היא לפחות יכלה להציב שלטי אזהרה שהילדים ידעו שלא כדי לשחק שם- ואם שקלה להרוס את המבנה לשים שלט מיועד להריסה. הסיכוי שמישהו יפצע במצב זה הוא גבוה מאוד, והנזק יכול להיות גבוה מאוד. על כן אמצעי המניעה קטנים מתוחלת הנזק, שלטים לא עולים יקר ולכן העיירה התרשלה.

קש"ס- נבדוק את סוג הנזק ולא את היקפו (ברדה)- קש"ס עובדת- אלמלא אבי משחק במגרש לא היה נגרם לו נזק.

קש"ס משפטי- מבחן הצפיות- על העיירה לצפות כי הנזק שנוצר עלול לגרום לפציעה חמורה.

נזק- אבי יתבע בגין ראש נזק ממוני מסוג הוצאות- אבי הפך למשותק כתוצאה מהפגיעה העיצבית הקשה, הוא לא יכול לתפקד בעצמו ולעשות פעולות בסיסיות כמו אכילה ושתייה, לכן הוא ידרוש פיצוי שישולם כמו טיפול בבית ולא במוסד (סורקה). בנוסף ידרוש על אובדן כושר השתכרות (אטינגר)- לאבי יש עתיד מבטיח בכדוסל הוא מקפיד על אימונים תזונה נכונה וגם הוא מעורר מאוד. בנוסף נראה כי הוא לא יוכל לעבוד באף עבודה אחרת בעתיד, לכן יש לתת לו פיצוי תוך התחשבות בנתונים עתידיים, הוא קרוב יותר לגיל הבגרות ולכן, הוא לא ידרוש את השכר הממוצע במשק (אבו חנא) אלא להתחשב בנתונים שלו (גון כהן). בנוסף יש סיכוי טוב שהוא יעבוד בעתיד- עפ"י הגישה המוחשית (ברששת, ברק)- יש לו עתיד מבטיח לכן יש סיכוי של מיעל 50%- קבוצת מכבי התעניינה בו משמע יש סיכוי גבוה שהוא ישתכר מעל הממוצע.

ראש נזק לא ממוני- כאב וסבל (פלוני)- אבי הפסיד את העתיד שלו, הוא לא יוכל כנראה להגשים את חלומו והשקעתו ירדה לטמיון, לכן יש לפצות אותו בגין ראש נזק זה.

אובדן הנאות החיים (אגבבה)- אבי לא יכול לתפקד ולא יכול להגשים את יעדו, הוא לא יוכל לעשות גם פעולות בסיסיות ככול הנראה בגלל שהוא משותק.

העיירה תטען כי כאב וסבל ואובדן הנאות החיים הם ראש נזק אחד ולא נפרד ולכן לא מגיע פיצוי כפול (פרייליך)

הגנות- 1. אשם תורם (68 לפקודה)- העיירה תטען כי יש לאבי אשם תורם- אבא שלו הזהיר אותו מלכחילה שהמגרש ישן, בנוסף כי היה ידוע שהמגרש לא מתוחזק בגלל כתבה שהתפרסמה. יתר על כן אבי ניטר גבוהה והעמיד את עצמו בסיכון לאחר קפיצה לשלולית לכן יש לאבי אשם תורם לקרות הנזק.

2. חובת הקטנת הנזק- בנוסף העיירה תטען כי על הנאשם להקטין את הנזק (גנזר), אבי קפץ לתוך השלולית לאחר שהוא כבר יודע שעלול להיגרם נזק כתוצאה מהמשחק, בנוסף כי הוא ידע שיש לו משחק גדול מחר ויש לו קריירה ענפה לפתח, לא הייתה לו סיבה ללכת למגרש.

3. הסתכנות מרצון (ס' 5 לפקודה)- העיירה תטען כי למרות שהגנה זאת משמשת בעיקר בספורט אתגרי היא חלה גם כאן. 1. אבי יעד על הנזק הצפוי- אבא שלו הזהיר אותו והייתה כתבה. 2. אבי נכנס מרצון לסיכון- הוא הלך למגרש בכול זאת למרות שידע על המצב. 3. ידע על ההשלכות המשפטיות- כן יש ספק לגבי אם אבי ידע כי הוא בכיתה ט.

4. בנוסף יטענו לניתוק הקש"ס (64 לפקודה)- ע"י גורם זר מתערב, הנזק נגרם ע"י הנפילה לריצפה, ולא על ידי הסל עצמו.

ניתן לומר גם שאולי הוריו יתבעו כמטיב ס' 5 לחוק נזיקי גוף- בגלל שהם צריכים ככול הנראה לטפל בו ויפסידו את עבודתם. הם יקבלו אך ורק מה שהפסידו וולא מעבר.

מעולה 35/35

ירון יכול לתבוע כניזוק נפשי במעגל משני עפ"י הלכת אלסוחה מפי השופט שמגר, ישנם מספר תנאים נבדוק אם ירון עומד בהם.

1. זהות התובע- ניתן לומר שיש סוג של קרבה (אומנם לא ראשונה כפי שנדרש אבל שמגר הרחיב את הדרישה) כי ירון ואבי חברים טובים מאוד, הדבר עלול לפגוע בירון.

2. התרשמות ישירה מן האירוע- ירון היה נוכח באירוע הוא צפה במקרה בעצמו. והוא בנוסף חטף התקף חרדה.

3. קרבה במקום ובזמן למאורע- ירון היה נוכח וצפה במאורע לכן ניתן לומר כי הוא ממש נכח באירוע והיה עד בו.

4. נזק נפשי- לירון כן נגרם נזק נפשי שפגע לו ביכולות העתידיות- הוא לא יכול לבצע פעולות שמזכירות לו את הסיטואציה, נראה כי ירון גם לא יכול לעבור את המבחן בחינוך גופני. אבל ככול הנראה הנזק הנפשי לא חמור עד כדי כך. יש צורך בנזק נפשי חמור מאוד על מנת לעמוד בתנאי זה.

מנגד אפשר לומד שפס"ד לוי, יש הגמשה של הרכיב הרביעי, כלומר לא חייב שיהיה נזק נפשי חמור במיוחד, על מנת לעמוד בתנאי זה.

בנוסף חשוב לציין שאם ירון ירצה לתבוע תחילה נבדוק את עוולת הרשלנות ואז נבדוק את תנאי הלכת אלסוחה (שווקי).

לדעתי- סיכויי התביעה הם לא גוברים מכיוון שאין נזק נפשי חמור במיוחד.

מעולה 15/15

עפ"י פס"ד עוזר, נבדוק אם מדובר בתאונת דרכים:

דני יתבע את הביטוח של אמיר ככול הנראה מכיוון שנקבע שירידה לשם תיקון אגב הנסיעה או במהלכה נחשבת לשימוש ברכב (אלהרב) (2 א לחוק פיצויים)

מאורע- התקיים

נזק- נגרמו פציעות קשות.

עקב- קש"ס עובדתי- הסיבה בלעדיה אין- אם לא היה יורד דני לשול לבדוק את הרכב, לא היה הרכב השני פוגע בו.

קש"ס משפטי- 1. מבחן הסיכון- הנזק נמצא במתחם הסיכון שהרכב יוצר, הייתה תקלה והוא ירד לבדוק אותה רכב אחר דרס אותו (לסרי).

2. מבחן השכל הישר- השימוש ברכב תרם חזמה ממשית לקרות הנזק, דני ירד לבדוק את הרכב והרכב השני דרס אותו (קוסאמה).
נאמר לכם מספר פעמים כי אנו עושים שימוש במבחן הסיבה בלעדיה אין והסיכון

מבחן הזירה- הרכב לא נחשב כזירה מכיון שדני היה מחוץ לרכב ונדרס ע"י רכב אחר (רותם).

שימוש- דני ירד לבדוק את הרכב לבדוק אם יש תקלה לכן ירדה לשם מניעת הסיכון התעברותי היא בגדר שימוש, מכיון שרצו לבדוק את הרכב (אלהרב)

רכב מנועי- מבחן הכשירות (אטליס)- הרכב שימש לניסעה ולכן ניתן לו כי ככול הנראה הוא נוסע מעל 30 קמ"ש כפי שנתבע בפס"ד אטליס. בנוסף כי יעדו של הרכב הוא למטרות תחבורה וזה עיקר יעדו (קוסאמה).
לא דלוונטי, ברור כי רכב פרטי הוא מנועי

למטרות תחבורה- המבחן התעברותי- השימוש ברכב נעשה למטרות תחבורה, להסעה ממקום למקום. נבחן את המטרה הסובקייטיבית של המשתמש (הפניקס)- ועל כן בגלל שהייתה מטרה לתקן תקלה ניתן לומר שיש שימוש למטרות תחבורה.

חזקות מרובות- לא נראה שמתקיים, אולי חניה במקום אסור אבל מדובר בעצירה למטרת תיקון הרכב על מנת למנוע סיכון תעברותי לכן זה פחות מתקבל (אלהרב).

אין צורך לבדוק כי אנו בהגדרה הבסיסית

חזקה ממעטת- אין.

לדעתי- מדובר בתאונת דרכים, בה יכול לתבוע את הביטוח של אמיר.

כן, וזאת מכיוון שפה דני יתבע את הביטוח של הנהג שפגע בו ולא הביטוח של אמיר. מכיוון שהייתה ירידה שלא למטרת תחבורה על מנת למנוע את הסיכון התעבורתי שנגרם בעקבות התקלה, דני רק ירד לנשנש, על כן אין לראות בכך שימוש ברכב (אלהרב) לא כול ירידה היא שימוש (רידה).

תשובה עבור שאלה מס' 3 (10 נק'): חסר הסבר על כך מדובר במקרים בהם האחריות מוטלת על מי שאישר את המעשה בדיעבד.

מאשררהוא חלק מס 12 לפקודה, נמצא בגדר האנשים שיכולים להיתבע. מאשרר הוא חריג בפסיקה ולא נעשה בו שימוש רב בעבר. בפלונים נקבע ע"י השופט עמ"ד כי שימוש במאשרר הוא בגדר חריג ולכן לא ניתן לדרוש פיצויים עונשיים ולתבוע במאשרר יחד מכיוון שאין חריג על חריג. בנוסף בפס"ד באוניאן, בוא נעשה פיגוע במסעדה, גם שם נתבע כי לא ניתן לדרוש פיצויים עונשיים ומאשרר יחדיו. ניתנה למשפחות של נפגע פעולות איבה האופציה לתבוע דרך חוק התגמולים ולא דרך מאשרר, הדבר יקל על תהליך קבלת הפיצויים ובכך יקבלו פיצוי ישירות מהמדינה ולא מהרשות הפלסטיני. בפס"ד נוסף הרושת הפלסטנית הודגם כי ניתן לתבוע דרך ס' 12 אבל כמסייע שם הדבר לא מהווה חריג בשיטת משפטנו ולכן מותר לדרוש פיצויים עונשיים במקביל.

חסרה התייחסות לדעות השופטים השונות בדבר האשרור עצמו בפס"ד פלונים נ` הרשות והרקע לשאלה זו.

תלויים- הם אנשים שתלויים באדם לצורך פרנסתם. בפס"ד יחזקאל נקבע כי גיל התלות הוא עד גיל 21 וכי ילדים נעזרים בהוריהם בתקופת הצבא, אבל בתקופת הצבא יש מימון חלקי מהצבא לכן התלות יורדת ל 1/3. בפס"ד לינדורן נקבע כי ידועה בציבור היא גם נחשבת כתלויה, עפ"י ברק ישנם מספר תנאים, האם הם מקיימים יחסי אישות, האם יש להם משק בית משותף, והאם יש להם ילדים. בפס"ד פלוני- מדובר על גיל התלות, מדובר בבגירים בעלי יכולת השתכרות עצמאי. השופט עמית הציג 3 גישות. 1. רחבה- כול מי שההורה תמך בו זכאי לתמיכה 2. מצומצמת- רק מי שלא יכול להשתכר בעצמו וההורה תמך בו. 3. ביניים- כול מי שההורה תמך בו ולא עבד אבל כן הייתה לו אופציה לצאת לעבוד. השופט עמית בחר בגישה הביניים, ועל כן נקבע כי כאשר יש אדם שיכול לצאת לעבוד (העובדה שהוא בגיר לא משנה) אבל לא עבד, וההורה תמך בו כלכלית ייחשב כתלוי.

1. כלל קנייני לטובת הניזוק- כלל זה בא לטובתו של הניזוק בלבד. אם לניזוק יש נכס/ עסק משמע יש להגן על הקניין שלו. הוא מתחשב בניזוק בלבד מבלי להתחשב במזיק. כלומר לניזוק תינתן האפשרות להגן על קניינו למשל ע"י צו. וכך הדבר פוגע במזיק, בכך שמפסיק את פעילותו.
2. כלל אחריות לטובת הניזוק- פה מדובר בזכויות שמתנגשות. יש אפשרות לפצות את הניזוק. למשל 2 זכויות שמתנגשות בין הניזוק למזיק, המזיק יפצה את הניזוק בסכום כספי על הנזק שנגרם לו. או שהצדדים יגיעו להסכמה שתרכזה את הניזוק בצורה טובה, ובכך יפטרו את הבעיה. כלומר אנו נגן על הזכות של הניזוק קודם כול ונגיע להסמכה בין הצדדים.
3. כלל קנייני לטובת המזיק- כאן נעדיף את המזיק, נתחשב בשיקולי מדיניות שמטיבים עם המזיק. למשל דוגמאת המפעל, יש מפעל שמטיב עם התושבים נותן תעסוקה, מיסים למדינה ועוד, נעדיף לתמוך במזיק כי הוא טובת לרווחת הכלל. כתוצאה מכך הניזוק יפגע. נדאג לטובת המזיק, ונתחשב במה שהוא תורם לרוב הציבור, טובת הניזוק פחות חשובה כאן.
4. כלל אחריות לטובת המזיק- כלל זה חריג. מתאר מצב בו הניזוק משלם כסף למזיק על מנת שיפסיק להזיק. ניתן לראות את הישום עפ"י פס"ד SPURR- היה עדר של בקר, ובאו תושבים חדשים למקום. התושבים שילמו לבעל העדר שיעזוב את המקום. מדובר בחריג בפסיקה, מכיוון שלא סביר שהניזוק ישלם המון כסף, על מנת שהמטרד יפסיק, בדרך כלל הניזוק הוא הצד החלש.

חסר יישום, 4/6

